

**ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΤΗΛΕ-
ΓΡΑΦΟΥ.** Ἐν βιβλίῳ ἐκδοθέντι τὸ 1636 ἔτος, καὶ
ἐπιγραφομένῳ *Deliciae physicomathematicae*, ὑπὸ
Γερμανοῦ τινος *Schwenter* καλουμένου, ἀναγινώ-
σεται σχέδιον, οὗτινος ἢ πρὸς τὸν ἠλεκτρικὸν τη-
λέγραφον σχέσις εἶναι ἀναμφισβήτητος. Τὸ δὲ σχέ-
διον τοῦτο δὲν ἀνήκει εἰς τὸν Γερμανὸν συγγραφεῖα,
ἀλλ' εἰς Ἄγγλον. δημοσιεύσαντα ἀνωνύμως βιβλίον
ἐπιγραφόμενον *The author*.

Ἴδου κατὰ λέξιν ἢ μετάφρασις τῆς περὶ τοῦ προ-
κειμένου περιγραφῆς.

*Ἄνω δύο ἄνθρωποι διαμέριοντις πολὺ μακρὰν
ὁ εἰς τοῦ ἄλλου, δύνανται γὰρ συγκοινωνῶσι διὰ
βελονῶν μαγνητικῶν.*

« Ἐάν, φέρ' εἰπεῖν, ὁ μὲν Κλαύδιος εὐρίσκειται ἐν
Παρισίαις, ὁ δὲ Ἰωάννης ἐν Ῥώμῃ, καὶ ὁ εἰς ἐξ
αὐτῶν θέλη νὰ διακοινώσῃ τι πρὸς τὸν ἄλλον, ἕκα-
στος αὐτῶν πρέπει νὰ ἔχη βελόνην τοσοῦτω μετέ-
χουσαν δυνάμεως μαγνητικῆς, ὥστε νὰ ἐπενεργῇ ἐπί-
της ἐν Ῥώμῃ. Ὑποθέσωμεν ὅτι καὶ ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ
Κλαύδιος ἔχουσι πυξίδα περιέχουσαν ὅλα τοῦ ἀλφαβῆ
του τὰ στοιχεῖα, καὶ ὅτι συντυγχάνουσι πάντοτε τὴν ἐκ-
την ὥραν μετὰ μεσημβρίαν. Ἐάν ὁ δεύτερος θέλη νὰ
εἴπῃ πρὸς τὸν πρῶτον, « ἔλθέ πρὸς ἐμέ, » ἐπιθέτει
ἀλληλοδιαδόχως τὴν βελόνην του ἐπὶ τῶν στοιχείων
ε. λ. θ. ε. κτλ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ πυξὶς τοῦ Ἰωάννου θέλει
δείξει κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν τὰ αὐτὰ στοιχεῖα, οὗτος
θέλει ἀντιγράψῃ εὐκόλως τὰς λέξεις τοῦ Κλαυδίου
καὶ ἐννοήσῃ τὴν ὁμιλίαν.

« Ἡ ἐφεύρεσις αὕτη, λέγει ὁ *Schwenter*, εἶναι
θαυμασία, ἀλλ' ἀμφισβῆλλον ἂν εὐρίσκειται μαγνήτης
τοιαύτης δυνάμεως. »

Καὶ ὁμῶς ἡ ἀθάνατος ἐφεύρεσις τοῦ *Oersted* κα-
τώρθωσεν ὅ,τι ἐσχεδιάσατο μὲν ὁ Ἄγγλος συγγραφεὺς
τοῦ « *author*, » δὲν ἐπίστευε δὲ ὁ Γερμανός.

Α Γ Γ Ε Λ Ι Α.

Πρὸς τοὺς κυρίους ἀναγνώστας τῆς Πανδώρας.

« Ἡ Πανδώρα, διετὴς σχεδὸν δυανύσασα σταθίον, πᾶ-
σαν κατέβαλε προσπάθειαν ὥπως τηρήσῃ πιστῶς ὅσα
τὸ πρόγραμμα αὐτῆς ἐπ' ἀρχῆς ἐπηγγείλατο ὑγιᾶ καὶ
ἡδέϊαν σύγχρόνως νὰ παρέλῃ τροφήν διανοητικὴν εἰς
τὰς τοιαύτης ἐστερημένας τάξεις τοῦ ἔθνους, διὰ τερ-
πνῶν ἀναγνωσμάτων νὰ προσδοποιῇ τὰ ὠφέλιμα, νὰ
καταστήσῃ γενικωτέραν τὴν ἔξιν τῆς ἀναγνώσεως, καὶ
τοῦ μὲν βαθυτέρας παιδείας ἀγεύστου, λαμβάνουσα ν'
αὐξάνῃ τὰς γνώσεις καὶ νὰ καλλιεργῇ τὴν φιλοκαλίαν,
εἰς δὲ τὸν πεπευθευμένον στιγμᾶς τινὰς νὰ παρέλῃ οὐ-
χὶ δυσαρέστου ἀναφυχῆς, τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ σκοπὸς
τῆς συστάσεώς της, καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιείκειαν, ἀλλὰ καὶ
τὴν δικαιοσύνην συγχρόνως τῶν ἀναγνωστῶν περιμέ-
νει τὴν κρίσιν περὶ τοῦ ἂν τὸν ἐξεπλήρωσιν ὁπωσοῦν.

Τὰ διηγήματα καὶ μυθιστορήματα ὅσα ἐκ διαφόρων
γλωσσῶν μεταφράζει δὲν λαμβάνονται ποτὲ τυχαίως,

ἀλλὰ περὶ τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν καταβάλλεται πάντοτε
ἐπιμέλει, ὥστε οὐ μόνον νὰ μὴ περιέχῃσι τι τὸ προσ-
κροῦν εἰς τὴν αὐστηροτάτην ἠθικὴν, ἀλλὰ καὶ ὠφέ-
λειαν νὰ παρέχῃσιν εἴτε ὡς ἐκ τῶν ἐκτιθεμένων ἱστο-
ρικῶν συμβάντων ἢ ἄλλων γνώσεων, εἴτε ὡς ἐκ τοῦ
φιλοκαλοῦ καὶ ἐντέχνου τρόπου καθ' ὃν ἐκτίθενται ὁ-
μοίως δὲ τὴν ὅσον ἐνδέχεται αὐξήσιν τῶν γνώσεων
πρὸς τὴν ἀβλαβῆ τέρψει θηρεύει καὶ τῶν πρωτοτύπων
διηγημάτων ἢ συγγραφῆ.

Τῶν δὲ ἱστορικῶν πραγματειῶν ἕσας ἢ αὐτοσχεδί-
ους ἢ ἐκ τῶν δοκιμωτέρων συγγραφέων μεταφρασθεῖσας
δημοσιεύει, ὡς καὶ τῶν διαφόρων ἐθνογραφικῶν ἢ ἐπι-
στημονικῶν ἐκθέσεων καὶ εἰδήσεων, ἢ ὠφέλεια εἶναι
αὐταπόδεικτος εἰς τοὺς σφραγεωτέραν ἐπιθυμοῦντας τρο-
σὴν, καὶ ἀνάγνωσιν ἐν ἧ νὰ πρωτεύῃ τὸ διδασκτικὸν
στοιχεῖον, καὶ ἐπίτηδες διετηρήθη ἰσοσταθμία τις με-
ταξὺ ἐκατέρου εἶδους τῆς ὕλης, ὥστε πᾶσαι μὲν αἱ ὁ-
ρέξεις νὰ εὐρίσκωσι τὸ ἐκάστη οἰκεῖον, αἱ ἐπιπολαιότε-
ροι δὲ τῶν ἀναγνωστῶν μετὰ τῶν ἀνθῶν ἀναγκαζό-
μενοι νὰ δέχωνται καὶ τοὺς οὐσιωδεστέρους καρπούς,
νὰ ἐξοικειῶνται κατ' ὀλίγον πρὸς τὴν γεῦσιν αὐτῶν,
καὶ ν' ἀρῶνται ἀπ' αὐτῆς ὠφέλειαν.

Ὅμοίως δὲ ἀμφοτέροις τοῖς σκοποῖς αὐτῆς ὑπηρε-
τικὸν ἐνόμισεν ἡ Πανδώρα καὶ ὃν ἀνέλαβε βιβλιογραφι-
κὸν ἀγῶνα, ἀγῶνα δεινόν, διότι ὅσον ἀμερολήπτως καὶ
εὐθυδικῶς καὶ ἂν προσπαθῇ, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῆς δό-
ξαν, νὰ κρατῇ ἐν αὐτῷ τὴν τρυφάνην, εἶναι ἀδύνατον αἱ
εὐκίνητοι αὐτῆς πλαστικαὶς νὰ μὴ κλίνωσιν ἐνίοτε, καὶ
κλίνουσαι νὰ μὴ πιέζωσιν, εἰ καὶ ἐλαφρότατα, φιλαυτίας,
τῆς δὲ φιλαυτίας οὐδὲν εὐπισθητότερον ἀδύνατον, ἀποδι-
δομένης πληρεστάτης δικαιοσύνης εἰς πάσας τὰς καλλο-
νάς ἐκάστου συγγράμματος, νὰ μὴ ἐγγιχθῶσι τινὲς πα-
ρονυχίδες, καὶ αἱ παρονυχίδες ἐκεῖναι πονοῦσιν. Ἄλλ' ἡ
Πανδώρα φρονεῖ ὅτι τὴν φιλολογίαν φονεύει ἡ ἀδιαφο-
ρία, καὶ ὅτι ὠφέλιμον ἔργον πράττει καὶ δικαιοσύνην
ἀποδίδει εἰς τοὺς συγγραφεῖς, ἐκεῖνους, δηλαδή, ὅσων
τὰ βιβλία εἰσὶ μνείας ἄξια, ὅταν προτάγῃ αὐτοῖς τὸν
λύχνον τῆς κριτικῆς, καὶ ὅσάκις ἀκόμη συμπίπτῃ, ἐξ
ἀπειρίας ἴσως τῆς προσαγοῦτης χειρὸς, ὁ λύχνος οὐ
μόνον νὰ φωτίσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ καίῃ ὀλίγον.

Ἐν δὲ τῶν ἀντικειμένων εἰς ὃ κυρίως ἐπέστησε τὴν
προσοχὴν αὐτῆς ἡ Πανδώρα, καὶ εἰς ὃ, ἂν ἀπέτυχεν,
εἶναι ἐξ ἀδυναμίας, οὐχὶ ἐκ προαιρέσεως, εἶναι καὶ ἡ
καθαρότης τῆς γλώσσης, εἰς ἧς τὴν καθ' ἑκάστην σρέ-
βλωσιν ἐπροσπάθησε νὰ γίνῃ ὅσον ἐδύνατο ἥττον συν-
ένοχος διότι, ὡς μίαν τῶν κλήσεων τῆς ἐλαφρᾶς
φιλολογίας θεωρεῖ τὸ νὰ συντελέσῃ ὅσον οἶόν τε εἰς
τὴν μόρφωσιν πεζοῦ ὕρου δμαλοῦ, γραμματικῶς ἀκρι-
βοῦς καὶ εὐλήπτου.

Τούντεῦθεν δὲ μέλλουσα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « *Νέ-
α Πανδώρα* » νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀνέκαθεν
διεσχάραξεν ἑαυτῇ ὁδόν, μετὰ πολλῶν βελτιώσεων ἂς
προτίθεται ὡς πρὸς τὰ καλέκαστα νὰ παραδεχθῇ, ἐκ-
φράζει μὲν τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τὸ δημόσιον
διὰ τὴν εὐμένειαν ἧς ἀναμοισθήτητα τῇ ἔδωκε δειγμα-
τα μέχρι τοῦδε, ἐπικαλεῖται δὲ καὶ τοῦ κοινοῦ οὐ μόν-
ον τὴν ἐξακολούθησιν τῶν τοιούτων πρὸς αὐτὴν αἰ-
σθημάτων καὶ τὴν πρόθυμον τῶν φιλογενῶν χορηγίαν,

ἥς ἀνευ οὐδεμίας τοιούτου εἴδους φιλαλογικῆ ἐπιχείρη-
σις δύναται παρ' ἡμῖν νὰ εὐδωθῆ, ἀλλὰ προσέτι καὶ
τὴν σύμπραξιν πάντων τῶν φιλοκάλων λογίων, ὧν
εὐγνωμόνως θέλει δέχεσθαι τὰς συνθέσεις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰανουαρίου 1852.

A. P. Ραγκαβῆ.

K. Παπαρρήγοπουλος.

N. Δραγούμης.

ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗΣ

(Ἰδ. Φυλλάδ. ΜΕ.)

Ἄριθμὸς 2.

Η Ξ Ε Π Ε Ρ Α.

Ὁ ἥλιος ἐκρύβη
Εἰς νέφη πορφυρᾶ,
Κ' ἡ μειδιῶσα Φοῖβη
Προβαίν' εἰς τὰ νερά.

Τὴν δρόσον ἀναπνέει
Ἡ ἀναζῶσα γῆ,
Κ' εἰς τοὺς ἀέρας πλέει
Γαλήνη καὶ σιγή.

Ἄστρα κεντοῦν τὸν θόλον
Τῶν οὐραίων χρυσαῖ,
Κ' ἡ αἶθρα μυροβόλον
Τὸ κέρας τῆς φουᾶ.

Ἡ πλάσις ὄλη, μία
Δοξάζουσα φωνή,
Υψοῦτ' ἐν ἀρμονίᾳ,
Τὸν πλάστην ἐπαινεῖ.

Τ' ἀρώματα τῷ στέλλει
Τοῦ ῥόδου ὁ θαλλός,
Ἡ ἀηδὼν τὰ μέλη,
Τὸν ὕμνον ὁ αὐλός,

Καρδία ἀγαπῶσαι
Τοὺς πρώτους τῶν παλμοῦς,
Καὶ μυριάδες γλῶσσαι
Ἐσπερινοὺς ψαλμοῦς.

Εὐλογητὸς ὁ πλάτας
Ἐσπέραν καὶ αὐγὴν,
Τὰς ἀπολαύσεις πάσας
Ὁ πέμπων εἰς τὴν γῆν.

Ὁ ὕπνον ἐπιχρίων
Ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν,
Εαὶ εἰς τὴν λήθην λύων
Τὰ βάσανα ἡμῶν.

Καὶ ὅταν ἐφ' ὑστάτου
Μᾶς χορηγῆ αὐτὸς
Τὴν λήθην τοῦ θανάτου,
Καὶ τότε εὐλογητὸς.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἦμην αὐριον καὶ ἔτομαι χθές.

ΛΥΣΙΣ

Τοῦ ἐν τῷ προλαβόντι Φυλλαδίῳ αἰνίγματος.

Σκιά.

Εἰς τὸν, δημοσιευθέντα ἤδη, Α'. τόμον τοῦ περὶ
Κωνσταντινουπόλεως πονήματός μου, παρακαλοῦνται
οἱ ἀναγνώσται νὰ διορθώσωσι τὰ ἐξῆς σφάλματα, πα-
ραλειοθέντα ἐξ ἰδίας μου ἀπροσεξίας.

σελ. 77, στίχ. 16, (τῆς ὑποσημ.) ἀντὶ Μαρδόνιος,
διορθ. Δάτις. — Σελ. 215, στίχ. 18, ἀντὶ Ἰσαυρος,
διορθ. Ἀρμένιος. — Σελ. 521, στίχ. 3-4 (τῆς ὑπο-
σημ.) ἀντὶ τῶν συγγραφέων ἐνεδόθη, διορθ. τῶν συγ-
γραφέων τούτων ἐνεδύθη.

Σ. Δ. Βυζάντιος.